

In Memoriam Jacobus (Jac.) Daan

Gewezen lid, erelid, voorzitter en penningmeester van de Vogelwerkgroep Zuid-Kennemerland. Plotseling overleden op 21 september 2007 op een leeftijd van 83 jaar.

Toen ik ergens in 1966 lid werd van onze Vogelwerkgroep, was Jac. ook al lid, maar hij viel nooit op omdat hij altijd op de achtergrond bleef. Daar kwam in 1969 een eind aan. Onze vogelwerkgroep stond op instorten en tijdens de opheffingsvergadering stond Jac. plotseling op en kondigde aan dat hij wel voorzitter wilde worden. Dat was het seintje voor mij en Peter van Spanje om ons ook aan te melden als redactieleden van de Fitis. De werkgroep werd nieuw leven ingeblazen en groeide als nooit te voren.

Jac. was 13 jaar voorzitter tot 1982. Toen werd hij penningmeester, wat hij 14 jaar vol hield tot 1995. Deze functie was hem op het lijf geschreven. Omdat hij in het dagelijkse leven op een bank werkte als intern accountant, wist hij als geen ander hoe je met financiën om moest gaan.

Jac. was een opvallend aardige man en ik heb veel met hem opgetrokken. Vooral toen ik nog geen auto, noch een rijbewijs had, was hij mijn persoonlijke chauffeur. We hebben samen de vogelwerkgroep vertegenwoordigd bij de oprichting van de Stichting Kritisch Faunabeheer, nu Faunabescherming. Samen hebben we jarenlang de coördinatie van het inventariseren ten behoeve van de Avifauna 'Randstad en Broedvogels' op ons genomen. Jac. zei altijd: 'Ik weet niets van vogels, maar als je mij zegt wat ik moet doen, dan komt het wel goed'. En dat was ook zo; op administratief gebied kon je het niet van hem winnen.

Met veel genoegen denk ik terug aan de vele bestuursvergaderingen die bij hem thuis werden gehouden. Maar ook op verschillende uitjes van de vogelwerkgroep, vooral naar Zweden, was hij altijd present. Wij kampeerden allemaal, maar Jac. was met zijn vrouw Cora met de caravan. 's Avonds gingen we met z'n allen op de koffie en zaten dan vaak met tien man bij elkaar gepropt. Het was altijd gezellig. Dat was één van de eigenschappen van Jac.: hij hield van gezelligheid. Hij was een levensgenieter, die van goede wijn en muziek hield.

Jac. kon niet tegen alleen zijn. Daarom was het mooi, dat hij enige tijd na het overlijden van Cora een nieuw maatje vond. Dat was Ada Vink, ook al zeer lang lid van de vogelwerkgroep. Samen trokken zij er op uit

en genoten van de natuur. Zozeer, dat er een huwelijk uit voort kwam. Helaas voor ons vertrokken zij na enige jaren uit de regio en gingen naar het verre oosten in Hellendoorn wonen. Hier konden zij in een nog rustige omgeving samen verder genieten van de natuur.

Het was even schrikken toen het overlijdensbericht op de mat viel. Maar 83 jaar worden samen met een vrouw die nog steeds van je houdt is echt geen straf.

Ada moet nu verder zonder haar maatje en zij zal hem het meeste missen. Ook zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen zullen hem missen. Ik wens hun hierbij veel sterkte, mede namens mijn vrouw Margriet en een ieder van de vogelwerkgroep, die Jac. heeft gekend.

Hans Vader

Een jonge Slechtvalk, binnenkort ook in het Haarlemse? Ronald van Dijk